

ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਮਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜਕਾਰੀ ਮੀ.ਜੇ.

ਯਥੀਲੀ ਯਥਰਾਯੀ

ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਦਿਲਾਲੀਵਾਲ, ਦੋਸ਼ੀ-ਯਥੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦੇਹ.

1949 ਦੀ ਰਿਰਮੀਨਲ ਯਥੀਲ ਨੰ. 176।

ਰੋਡ ਯਾਫ ਰਿਰਮੀਨਲ ਯਥੀਲਜਰ (V of 1898)-ਮੈਰਸਨ 233 ਤੋਂ 240 ਯਥੇ 537-
ਯਥਮੁੱਖ ਯਥਰਾਯੀ ਯਥੇ ਇੱਕ ਵਿਯਕਰਤੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੁਰਮਾਂ ਲਈ ਉਰਮਾਉਣ
ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ-ਯਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਭਾਵੇਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਲਈ ਯਾਝਾ ਹੋਵੇ-ਗੈਰਰਾਨੂੰਨੀ ਭਾਵੇਂ
ਇਲਾਜਯੋਗ ਹੋਵੇ ਯਾਝਾ 537 ਦੇ ਤਹਿਤ-ਯਾਝਾ 233 ਦੇ ਯਥਵਾਦ- ਰੀ ਯਥਮੀ ਵਿਸੇਸ-
ਮੈਰਸਨ 233 ਤੋਂ 238 ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਯਕਰਤੀ ਦਾ ਇਕਵਚਨ ਸੰਖਿਯਾ ਵਿਚ ਜਿਰਰ-ਰੀ
ਬਹੁਵਚਨ ਸਾਮਲ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਯਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਯਥਰਾਯੀ ਯਥੇ ਉਰਮਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਯਕਰਤੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ
ਇੱਕ ਯਥਰਾਯ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਯਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਯਥੇ
ਜੇਰਰ ਯਥਰਾਯੀ ਯਥੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯਥਰਾਯੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯਥਰਾਯਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਯਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਗਲਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਯਾਝਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਾਲਾ
ਰਿਉਰਿ ਇਹ ਰੇਸ ਫੈਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਯਾਝਾ 239 (ਬੀ) ਦੇ ਯਥੀਨ ਨਹੀਂ ਯਾਉਂਦਾ ਹੈ,

ਇਹ ਮੰਨਿਯਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਿਸਮ ਦੇ ਰੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਯਥੇ ਵਿਯਕਰਤੀਯਾਂ ਦਾ ਇੱਕ
ਗੁੰਮਗਰੁਨ ਇੱਕ ਨਿਰੀ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ
ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ ਯਥੇ ਯਾਝਾ 537 ਦੇ ਉਥਬੰਧਾਂ ਦੇ ਯਥੀਨ ਇਲਾਜਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਯੱਗੇ ਦੱਸਿਯਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਯਾਮਲਾ ਫੈਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤੇ ਦੀਯਾਂ ਯਾਝਾਵਾਂ 233 ਤੋਂ 240 ਤੱਕ
ਨਿਥਟਿਯਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਾਝਾ 233 ਯਥਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਸੇ ਵਿਯਕਰਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਰੇਕ
ਵੱਖਰੇ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਛੇ ਭਾਗਾਂ ਨੇ ਜੋ ਇਸ ਯਾਮ ਨਿਯਮ ਦੇ
ਕਈ ਯਥਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਯਥੇ ਇਹਨਾਂ ਯਥਵਾਦਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਯਕਰਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਯਜਮਾਉਣਾ
ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਾ ਹੀ ਇੱਕੋ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਯਕਰਤੀਯਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ
ਚਲਾਇਯਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਯਥਵਾਦ ਯਥਮੀ ਤੋਰ 'ਤੇ ਨਿਵੇਰਲੇ ਹਨ ਯਥੇ
ਹਰੇਕ ਯਥਵਾਦ ਨੂੰ ਯਥਥੇ ਯਥ ਲਿਯਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਰੇਸ ਯਥਥੇ ਵੱਲੋਂ
ਲਏ ਗਏ ਰਿਸੇ ਵੀ ਯਾਝਾ 234 ਤੋਂ 239 ਦੇ ਯਥੀਨ ਨਹੀਂ ਯਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ
ਦੇ ਜਾਂ ਦੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯਥਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਯਾਝਾ 233 ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਯਥਵਾਦ ਵਿਰਸਿਤ
ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਰਿਹਾ ਕਿ ਯਾਰਾ 233 ਤੋਂ 238 ਤਹਿਤ ਦੋਸੀ ਖੁੱਤਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਕਵਚਨ ਮੰਖਿਆ ਵਿਚ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਖਰ ਇਸ ਵਿਚ ਬਹੁਵਚਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਰਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਯਾਰਾ 239 ਦੇ ਸਬਦਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਰੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਥੱਸਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕੋ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਭਾਗ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਸੰਖੁਰਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਯਕਤੀ ਅਤੇ ਖਿਫਲੀਆਂ ਯੰਜ ਯਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਦੋਸੀ ਵਿਯਕਤੀ ਦੇ ਰੋਸ ਨੂੰ ਰਵਰ ਰਨਾ ਹੈ ਖਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੋਸ। ਜੇਕਰ ਇਕਵਚਨ ਨੂੰ ਯਾਰਾ 233 ਤੋਂ 238 ਵਿਚ ਬਹੁਵਚਨ ਸ਼ਾਮਲ ਰਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਯਾਰਾ 239 ਲਾਗੂ ਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਾਰਾ 239 (ਏ) ਯਾਰਾ 233 ਦੁਆਰਾ ਰਵਰ ਰੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਯਾਰਾ 239 (ਸੀ) ਯਾਰਾ 234 ਦੁਆਰਾ ਰਵਰ ਰੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਯਾਰਾ 239(d) ਯਾਰਾ 235 ਦੇ ਉਖਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਰੋਸ ਰਾਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਰੀਤੀ ਗਈ। ਖੁਰਬੀ ਯੰਜਾਬ ਸਥੈਸਲ ਟਿਰਬਿਊਨਲ, ਸਿਮਲਾ, ਮਿਤੀ 31 ਮਾਰਚ, 1949 ਨੂੰ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਧੀਲ। ਜੇ.ਜੀ. ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਲ. ਕੋਗਲੀ, ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਲਈ। ਸੀ.ਕੇ. ਦਫਤਰੀ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਸ. ਚਾਵਲਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ। ਨਿਰਣਾ ਜੀ.ਡੀ.ਖੇਮਲਾ, ਏ.ਸੀ.ਜੇ.-ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਚਾਰ ਅਧੀਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਖੁਰਬੀ ਯੰਜਾਬ ਸਥੈਸਲ ਟਿਰਬਿਊਨਲ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਰਡ ਸਥੈਸਲ ਟਿਰਬਿਊਨਲ, ਲਾਹੌਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਰੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਹਨ:- (1) 1945 ਦੇ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 31 ਅਤੇ 32 ਤੋਂ ਖੈਦਾ ਹੋਈ ਫੈਜਦਾਰੀ ਅਧੀਲ ਨੰਬਰ 1949 ਦੀ 176। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਅਧੀਲਕਰਤਾ, ਬਖਸ਼ੀਸ ਸਿੰਘ ਯਾਲੀਵਾਲ, ਨੈਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਗੁਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਭਗੋੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖਾਰਿਸਤਾਨ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੈਸ 'ਤੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੋਰਿਆਂ 'ਤੇ ਰੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਖਰਾਧਾਂ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਕੇਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜੀ.ਡੀ.ਖੇਮਲਾ, ਏ.ਸੀ.ਜੇ.

ਧਾਰਾ 420, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਮਾਲ ਦੀ ਸਖਤ ਰੈਦ ਆਤੇ ਰੁਥਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਰ ਰੇਸ ਵਿੱਚ 25,000. ਆਖੀਲਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਥਏ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੇਸ ਨੰਬਰ 31 ਵਿੱਚ 20,000 ਆਤੇ ਰੁ. 21,825 ਰੇਸ ਨੰਬਰ 32 ਵਿੱਚ ਦੋ ਰੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਰੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਨਾਲ-ਨਾਲ। (2) 1949 ਦੀ ਆਖਰਾਧਿਰ ਆਖੀਲ ਨੰ. 478 ਯੈਦਾ ਹੋਈ 1019 ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਯਾਲੀਵਾਲ ਨਾਲ ਯੋਥਾਧੜੀ ਰਰਨ ਦਾ ਠੇਸ ਜੁਰਮ ਰੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 1945 ਦੇ ਨੰਬਰ 21, 22 ਆਤੇ 23। ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਰੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਆਖੀਲਰਤਾ ਹੁੰਡਰਸਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਰੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਖੀਲਰਤਾ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਯੋਥਾਧੜੀ ਦੇ ਠੇਸ ਆਖਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਰਿ ਹੁੰਡਰਸਨ 'ਤੇ ਹਰੇਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਉਰਸਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁੰਡਰਸਨ ਗੁਣ ਆਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਰਿਉਰਿ ਉਸਦੀ ਆਖੀਲ ਰੁਝ ਸਮਾਂ ਧਹਿਲਾਂ ਸੁਣੀ ਗਈ ਸੀ ਆਤੇ ਆਰਜ਼ ਰਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਖੀਲਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਰ ਰੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਮਾਲ ਦੀ ਸਖਤ ਰੈਦ ਆਤੇ ਰੁਥਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। 30,000 ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਥਏ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 3,10,585 ਰੇਸ ਨੰਬਰ 21 ਵਿੱਚ, ਰੁ. ਰੇਸ ਨੰਬਰ 22 ਵਿੱਚ 72,900 ਆਤੇ ਰੁ. ਰੇਸ ਨੰਬਰ 23 ਵਿੱਚ 39,750। ਰੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਾਲੇ-ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦੇ ਹੁਰਮ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਤਿੰਨ ਮਾਮਲੇ. (3) 1945 ਦੇ ਰੇਸ ਨੰਬਰ 33 ਆਤੇ 34 ਤੋਂ ਯੈਦਾ ਹੋਏ 1949 ਦੀ ਫੈਜ਼ਦਾਰੀ ਆਖੀਲ ਨੰਬਰ 41। ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਖੀਲਰਤਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਯੋਥਾਧੜੀ ਦੇ ਠੇਸ ਆਖਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦਰਿ ਇਰ ਰਰਮ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਰਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਜੁਰਮ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ 2. ਰਾਜ ਜੀ.ਡੀ.ਖੇਮਲਾ, ਏ.ਸੀ.ਜੇ.

ਪ੍ਰੋਰਣਾ ਹਰੇਰ ਰੇਸ ਵਿੱਚ ਅਧੀਲਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਸੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖਤ ਰੈਦ ਅਤੇ ਰੁਧਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। 10,000 ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਧਏ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 67,500 ਰੇਸ ਨੰਬਰ 33 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਰੁ. ਰੇਸ ਨੰਬਰ 34 ਵਿੱਚ 4,850 ਰੁਧਏ। ਦੋਵਾਂ ਰੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਰੈਦ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ- ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। (4) 1945 ਦੇ ਰੇਸ ਨੰਬਰ 24, 25 ਅਤੇ 26 ਤੋਂ ਯੈਦਾ ਹੋਈ 1949 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਧੀਲ ਨੰਬਰ 479। ਇਹਨਾਂ ਰੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧੀਲਰਤਾ ਨੂੰ ਜੈਂਡਰਮਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ 'ਤੇ ਖੁਦ ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਯੋਥਾਯੜੀ ਦੇ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਧੀਲਰਤਾ ਅਤੇ ਜੈਂਡਰਮਨ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜੈਂਡਰਮਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰੀਤੀਆਂ ਅਧੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਖਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਰੇਸ ਹੁਣ ਖੋਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਧੀਲਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖਤ ਰੈਦ ਅਤੇ 10 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਧਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਹਰੇਰ ਰੇਸ ਵਿੱਚ 20,000. ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਧਏ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 33,300 ਰੇਸ ਨੰਬਰ 24 ਵਿੱਚ, ਰੁ. ਰੇਸ ਨੰਬਰ 25 ਵਿੱਚ 44,800 ਅਤੇ ਰੁ. ਰੇਸ ਨੰਬਰ 26 ਵਿੱਚ 24,700। ਇਹਨਾਂ ਰੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੈਦ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ-ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਧੀਲਰਤਾ ਨੂੰ ਉੱਥਰ ਦਿੱਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁੱਲ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖਤ ਰੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਰੇਸ ਅਧੀਲਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਰੇਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰੀਤੇ ਗਏ ਕਬਿਤ ਤੋਂ 'ਤੇ ਝੂਠੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਤੋਂ ਯੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਰਮਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਹਿਤ ਰੀਤੇ ਸਨ।

ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 1954 ਅਤੇ ਗੁਣ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚ, ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ 19. ਗੁਰਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 239(ਬੀ), ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗੁਰਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪਰਭਾਵ ਹੈ, ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਧੀਲਾਂ ਸਫਲ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਅਧੀਲਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਯਾਲੀਵਾਲ ਰਾਜ ਜੀ.ਡੀ.ਖੇਮਲਾ, ਏ.ਮੀ.ਜੇ. ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਮਾਰੀਆਂ ਚਾਰ ਅਧੀਲਾਂ ਵਿੱਚ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰੀ 1949 ਦੀ ਅਧੀਲ ਨੰ. 478 ਇੱਕ ਰੇਮ ਵਿੱਚੋਂ ਖੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ ਹੈਂਡਰਮਨ ਅਤੇ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਯਾਲੀਵਾਲ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਧੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਰੇਮ ਨੰਬਰ 21, 22 ਅਤੇ 23 ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੈਂਡਰਮਨ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਉਰਮਾਉਣ ਦੇ ਜੁਰਮ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1949 ਦੀ ਅਧੀਲ ਨੰਬਰ 479 ਇੱਕ ਰੇਮ ਤੋਂ ਖੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੈਂਡਰਮਨ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜੁਰਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਰੇਮ ਨੰਬਰ, 24, 25 ਅਤੇ 26 ਅਤੇ ਹੈਂਡਰਮਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਤਿੰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਉਰਮਾਉਣ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਅਧੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ। 1949 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਧੀਲ ਨੰਬਰ 41 ਇੱਕ ਰੇਮ ਵਿੱਚੋਂ ਖੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਉੱਤੇ ਇਕੱਠੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਯੋਧਾਯੜੀ ਦੇ ਦੋ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਰਮਾਉਣ ਦੇ ਜੁਰਮ ਦੇ ਨਾਲ। 1949 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਧੀਲ ਨੰਬਰ 176 ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਰੇਮ ਤੋਂ ਖੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਨੈਮੇ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਯੋਧਾਯੜੀ ਦੇ ਦੋ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਨੈਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉਰਮਾਉਣ ਦੇ ਜੁਰਮ ਦੇ ਨਾਲ। ਖੈਦਾ ਦੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਕਰਮ. ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਭਾੜੇ ਮਨ

ਰਾਜ ਏ.ਸੀ.ਜੇ. ਜੀ ਡੀ ਖੇਮਲਾ, ਇੱਕ ਥਿਰੰਮੀਯਲ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਯਾਲੀਵਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਰਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅਤੇ ਉਰਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਰੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਰੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਆਪਣੀਆਂ ਅਤੇ ਉਰਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੁਰਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਰੱਦਮਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਜੋੜਨ ਦੇ ਚਾਰਨ ਰੋਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਡ ਆਫ ਰਿਸ਼ਮੀਨਲ ਥਰੰਮੀਜ਼ ਦੀ ਯਾਰਾ 239 (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਬਤਾ ਫੈਜਦਾਰੀ ਦੀ ਯਾਰਾ 233 ਤੋਂ 240 cedure. ਮੈਰਸਨ 233 ਥਰਦਾਨ ਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਮੇ ਵਿਯਰਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਰੇਕ ਵੱਖਰੇ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਮੁਰੱਦਮਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਛੇ ਭਾਗਾਂ ਨੇ ਜੇ ਇਸ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਕਈ ਅਧਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਥਰ ਇਹਨਾਂ ਅਧਵਾਦਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਯਰਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਰੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਮੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਯਰਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕੋ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਰੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯਾਰਾ 234 ਤੋਂ 238 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਯਰਤੀ ਦੇ ਮੁਰੱਦਮੇ ਦੀ ਕਲਯਨਾ ਰੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਧਵਾਦਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਯਾਰਾ 234, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਯਰਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਰੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਘਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕੋ ਰਿਸਮ ਦੇ ਤਿੰਨ ਅਧਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਥ-ਯਾਰਾ (2) ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਰਿਸਮ ਦੇ ਅਧਵਾਦ ਰੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਯਾਰਾ ਦਾ ਥਰਵਯਾਨ ਭਾਰਤੀ ਕੋਡ ਵਿਯਾਨ ਦੀਆਂ ਯਾਰਵਾਂ 379 ਅਤੇ 380 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੋਮ ਨਾਲ ਮੰਧੰਯਿਤ ਹੈ। ਮੈਰਸਨ 235 ਥਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਿਮੇ ਵਿਯਰਤੀ ਨੇ ਉਸੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਕਈ ਅਧਵਾਦਾਂ ਦਾ ਮੁਰੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯਾਰਾ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਯਰਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੈਣ- ਟ ਨੂੰ ਦਰਮਾਉਂਦੀ ਹੈ ਗਲਾਂਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੀਤੇ ਗਏ ਅਧਵਾਦ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਯਾਰਾ 236 ਅਜਿਹੇ ਰੋਮ ਨਾਲ ਮੰਧੰਯਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਯਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਜਾਂ ਲੜੀਵਾਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਈ ਅਧਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸੱਚੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਜੁਰਮ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਅਧਵਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਦਲਵੇਂ ਥ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯਾਰਾ 237 ਯਾਰਾ ਦੇ ਉਥੰਯਾਂ ਦਾ ਹੋਰ ਵਾਧਾ ਹੈ

ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ 236. ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਯਾਲੀਵਾਲ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੀ ਡੀ ਖੋਸਲਾ, v. ਰਾਜਇੱਕ ਚੁਰਮ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਜਾਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਯਾਰਾ 236 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਰਿਸਮ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਅਧਰਾਯ ਰੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਅਧਰਾਯ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯਾਰਾ 238 ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਰੋਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਅਧਰਾਯ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਵੱਡੇ ਅਧਰਾਯ ਵਿੱਚ ਸਾਮਲ ਮਾਮੂਲੀ ਅਧਰਾਯ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਘਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ 'ਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਅਧਰਾਯ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਖੰਜ ਭਾਗ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯਾਰਾ 239 ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਰੋਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਤ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਯਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯਾਰਾ 233 ਤੋਂ 238 ਏ.ਸੀ.ਜੇ. 4 ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕਵਚਨ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕਵਚਨ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਰਾਨੂੰਨਾਂ ਵਾਂਗ ਬਹੁਵਚਨ ਸਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਯਾਰਾ 239 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕੋ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਭਾਗ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਖਿਛਲੇ ਖੰਜਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਯਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੋਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੋਸ਼। ਜੇ ਇਕਵਚਨ ਨੂੰ ਯਾਰਾ 233 ਤੋਂ 238 ਵਿਚ ਬਹੁਵਚਨ ਸਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਯਾਰਾ 239 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਾਰਾ 239 (ਏ) ਯਾਰਾ 233 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਰੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਯਾਰਾ 239 (ਸੀ) ਯਾਰਾ 234 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਰੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। , ਅਤੇ ਯਾਰਾ 235 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੈਰਸਨ 239(d)। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਯਾਰਾ 239 ਦੀ ਹਰੇਕ ਯਾਰਾ (a) ਤੋਂ (g) ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ "ਵਿਅਕਤੀ" ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਖਿਛਲੀਆਂ ਛੇ ਯਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ "ਵਿਅਕਤੀ" ਇੱਕਵਚਨ ਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਾਰਾ 234 ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੀ ਗਈ ਯਾਰਾ 239 ਦੀ ਯਾਰਾ (ਬੀ) ਇੱਕ ਹੀ ਰਿਸਮ ਦੇ ਤਿੰਨ ਅਧਰਾਯਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਰਾਯੀ ਦੇ ਸੰਕੁਚਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਤਿੰਨ ਅਧਰਾਯ। ਸਵਾਲ, ਇਸ ਲਈ,

ਰਾਜ ਏ.ਸੀ.ਜੇ. ਜੀ ਡੀ ਖੋਸਲਾ,

ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਯਾਰਾ 233 ਦੇ ਅਧਵਾਦ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਨ ਜਾਂ ਇਕੱਠੇ ਖੜ੍ਹੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਅਧਵਾਦ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕੇਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਲਈ ਗਈ ਯਾਰਾ 234 ਤੋਂ 239 ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਯਾਰਾ 233 ਲਈ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਅਧਵਾਦ ਨਹੀਂ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਧੇਰੇ ਅਧਵਾਦ। ਯਾਲੀਵਾਲ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਾਲ ਗੰਗਾਯਰ ਤਿਲਕ (1) ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਬਾਲ ਗੰਗਾਯਰ ਤਿਲਕ 'ਤੇ ਇਕ ਲੇਖ ਯਰਾਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਯਾਰਾ 124-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ- 9 ਜੂਨ, 1908 ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਛੇਕਿਆ। 12 ਮਈ, 1908 ਨੂੰ ਇਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਛੇਕੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਲੇਖ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਵਲੀ ਦੀ ਯਾਰਾ 124-ਏ ਅਤੇ 153 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਾਬ ਸੀ। ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਧੀਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗਏ ਜਾਹਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਯਾਰਾ 234 ਨੂੰ ਯਾਰਾ 235(2) ਜਾਂ ਯਾਰਾ 236 ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯਾਰਾ 233 ਦੇ ਅਧਵਾਦ ਹਨ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪਰ ਸਿੱਖੀ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੰਗਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਮੈਰਸਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ 235(1), ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ- ਮੈਰਸਨ ਦੇ ਅਧਵਾਦ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣ ਲਈ sary 233 ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਕੇਸਵਲਾਲ ਤਿਰੁਭਵਨਦਾਸ ਚੰਚਲ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (2) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ 1944 ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਯੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਕੇ ਵਿਆਕਰਤੀਆਂ ਕੇਸਵਲਾਲ ਤੇ ਈਸਵਰਲਾਲ 'ਤੇ ਕਈ ਕੇਸਾਂ ਤਹਿਤ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਵਾਂ 'ਤੇ ਕੇਸ ਲਾਏ ਗਏ ਸਨ

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 33 ਚੰਗਾ. 221

(2) A:I.R. 1944 ਚੰਗਾ. 306

ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵਿਸਫੋਟਰ ਖਦਾਰਬ ਐਰਟ ਦੀ ਯਾਰਾ ਯਥੀਨ ਯਾਲੀਵਾਲ ਸਮੇਤ ਤਿੰਨ ਯਥਰਾਯਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ

v. ਰਾਜ ਜੀ.ਡੀ. ਖੇਮਲਾ, ਏ.ਮੀ.ਜੇ. ਯਾਰਾ 3 ਯਤੇ 4 (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਯਤੇ ਰੇਸਵਲਾਲ ਐਰਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 4 (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜ ਰੀਤਾ ਗਿਯਾ ਸੀ। ਬੰਬੇ ਗਾਈ ਰੋਰਟ ਨੇ ਰਿਹਾ ਰਿ ਯਾਰਾ 3, 4 (ਏ) ਯਤੇ 4 (ਬੀ) ਦੇ ਯਥੀਨ ਜੁਰਮ ਵੱਖੋ- ਖਰੇ ਯਥਰਾਯ ਸਨ ਯਤੇ ਇਸ ਰਿਸਮ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਯਥਰਾਯਾਂ ਲਈ ਦੇ ਵਿਯਕਰਤੀਯਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਸੁਣਵਾਈ ਗੈਰ-ਰਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਉਸ ਰੇਸ ਵਿੱਚ ਇਲਜ਼ਾਮ ਇਹ ਸੀ ਰਿ ਈਸਵਰਲਾਲ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖੁਦ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਯਕਰਤੀਯਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਚੇਦਾਂ ਬਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬੰਬ ਸੁੱਟੇ ਸਨ। ਇਸਤਗਾਮਾ ਖੱਬ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂਤਿਨ ਰੇਸਾਂ ਦੀ ਹੀ ਚੇਣ ਰੀਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਯਾਰਾ 234 (1) ਤਹਿਤ ਸਾਂਝੀ ਸੁਣਵਾਈ ਰੀਤੀ ਜਾ ਸਰੇ। ਲੋਰੁਰ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਜੱਜ- ਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਯਾ ਗਿਯਾ- "ਯਰ ਚੇਣ ਮੰਦਭਾਗੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਬੰਬ ਫਟਿਯਾ ਯਤੇ ਰਾਰਨ ਹੋਇਯਾ ਕੁਝ ਨੁਰਸਾਨ ਹੋਇਯਾ, ਜਦੋਂ ਰਿ ਦੂਜੇ ਦੇ ਮਾਮਲਿਯਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਈ ਯਮਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਯਾ। ਯਹਿਲਾ ਯਾਰਾ 3 ਯਥੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਸੀ ਯਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਯਾਰਾ 4 (ਏ), ਵਿਸਫੋਟਰ ਖਦਾਰਬ ਰਟ, 1908 ਦੇ ਤਹਿਤ। * * ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਤਿੰਨ ਯਥਰਾਯ, ਇੱਕ ਯਾਰਾ 3 ਯਥੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ ਯਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਐਰਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 4 (ਏ) ਯਥੀਨ, ਇੱਕੋ ਰਿਸਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਜਾ ਸਰਦਾ ਹੈ ਯਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਡ ਦੀ ਯਾਰਾ 234 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਯਾ ਜਾ ਸਰਦਾ ਹੈ।" * * ਇਸ ਖੇਜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਇਹ ਜਾਂਚਣ ਲਈ ਰਿ ਰੀ ਯਾਰਾ 234 ਤੋਂ 239 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਯਾਂ ਗਈਯਾਂ ਛੇਟਾਂ ਯਾਥਸੀ ਵਿਸੇਸ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਯਤੇ ਫੈਸਲਾ ਬਾਲ ਗੰਗਾਯਰ ਤਿਲਰ ਦੇ ਰੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਨਿਰਯਾਰਤ ਸਿਯਾਂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡੀ ਰੇ ਚੇਦਰਾ ਦੀ ਬੰਬੇ ਗਾਈ ਰੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂ ਮਾਮਲਿਯਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਰੀਤਾ

(1) ਯਾਈ.ਯੈਲ.ਯਾਰ. 33 ਚੰਗਾ.221

ਰਾਜ (1), ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਮੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 409 ਅਤੇ 420, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਈਟਮ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1949 ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ 2,500 ਰੁਪਏ ਦੀ ਦੁਬਾਰਤੋਂ ਰਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 2,500 ਰੁਪਏ ਦੀ ਦੂਜੀ ਚੀਜ਼। 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1949 ਨੂੰ 900. ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 234 ਅਤੇ 236 ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੰਖੁਰਤ ਮੁਰੱਦਮਾ ਸੰਭਵ ਸੀ। ਧਾਰਾ 234 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 409 ਅਧੀਨ ਦੋ ਜੁਰਮਾਂ ਲਈ ਦੋ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 420 ਅਧੀਨ ਦੋ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਇੱਕੋ ਹੀ ਦੋ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਰੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 236 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 409 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਰੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 234 ਅਤੇ 236 ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਲਾਗੂ ਰੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਰਲਖਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਆਈਟਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਚ ਸੰਖੁਰਤ ਮੁਰੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 409 ਅਤੇ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਰਾਨੂੰਨੀ ਹੁੰਦੇ। ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਚਾਗਲਾ, ਸੀ.ਜੇ., ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਦੱਖਿਆ- "ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 234, 235 ਅਤੇ 236 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਪਰਾਧ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਰਲੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸਤਹਾਸਾ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਰੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਰੱਦਮੇ ਲਈ ਹੈ। ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਸਬਾਧਿਤ ਰਰਨ ਲਈ ਕਿ ਜੋੜਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 234, 235 ਜਾਂ 236 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਤੇਯ ਹੈ ਕਿ ਅਪਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਤਹਾਸਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸਟ ਨਹੀਂ ਰਰਦਾ ਕਿ ਅਪਵਾਦ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1952 ਅੱਛਾ. 177

ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਖਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਰਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਮੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕੇਸ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਖਵਾਦਾਂ ਦੇ ਆਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਖਰ ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਖਵਾਦਾਂ ਦੇ ਆਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇੰਨਾ ਡਿੱਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾ ਕਰੇ। ਸਤਗਾਮਾ ਖੱਬ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਯਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਆਉਂਦੇ ਖੁਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਯਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇ—

ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਯਾਲੀਵਾਲ ਰਾਜ ਜੀ.ਡੀ.ਖੋਸਲਾ, ਏ.ਸੀ.ਜੇ. ਇਸ ਖਰਮਤਾਵ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਤੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲ ਗੰਗਾਯਰ ਤਿਲਕ ਦੇ ਕੇਸ (1), ਆਉਂਦੇ ਕੇਸ ਸਮਰਾਟ ਸਮੇਤ ਨੁਕਤੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਖਿਫਲੇ ਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। v. ਤਿਰੁਭੁਵਨਦਾਸ ਥੀ. ਮੰਗਰੋਲੇਵਾਲਾ (2), ਜਿਸ 'ਤੇ ਤਿਲਕ ਦਾ ਕੇਸ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਤਿਰੁਭੁਵਨਦਾਸ ਥੀ. ਮੰਗਰੋਲੇਵਾਲਾ (2) ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਆਉਂਦੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬੰਬੇ ਗਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯਾਰਾ 233 ਦੇ ਆਖਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਤਿੰਨ ਯਾਰਾਵਾਂ 234, 235 ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ 236. ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਮਨੰਤ ਕੇ. ਮਹਿਤਾ (3) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਯਕਤੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੋਸ਼ਾਂ ਆਉਂਦੇ ਉਸੇ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਅਲੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਂਝੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਯਾਰ. 33 ਬੋਮ. 221

(2) 10 ਬੀ.ਐਲ.ਯਾਰ. 801

(3) ਏ.ਆਈ.ਯਾਰ. 1926 ਯੱਛਾ. 110

ਦੀ ਯਾਰਾ 234 ਜਾਂ ਜਾਬਤਾ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਦੀ ਯਾਰਾ 235 ਯਾਦੀਨ ਯਾਦੇ ਇਹ ਰਿ ਮੁਰੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਨਹੀਂ ਯਕੀਨਾ ਜਾ ਮਰਦਾ। ਯਾਲੀਵਾਲ ਵੀ. ਰਾਜ ਖੁੱਟੂ ਲਾਲ ਯਾਦੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਿ ਰਗਾਉਨ (1), ਇੱਕ ਰੇਸ ਮੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਛੇ ਵਿਯਾਰਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਯਾਨ ਦੀਆਂ ਯਾਰਾਵਾਂ 147, 323 ਯਾਦੇ 342 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਯਯਰਾਯਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਰੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਰੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਮੀ, ਜੇ ਰਬਿਤ ਊਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਰੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਡੈਨੀਅਲਮ, ਜੇ., ਨੇ ਰਿਹਾ ਰਿ ਮੁਰੱਦਮਾ ਗੈਰ-ਰਾਨੂੰਨੀ ਮੀ ਰਿਉਰਿ ਯਾਰਾ 234 ਯਾਦੇ 239 ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਮਰਦਾ ਮੀ। ਰਾਮ ਯਰਮਾਦ ਯਾਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ-ਮਮਰਾਟ (2), ਇੱਕ ਰੇਸ ਮੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਵਿਯਾਰਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਤਿੰਨ ਡਰੈਤੀਆਂ ਰਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਮੀ। ਸਿੱਖਿਯਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਰਿ ਮੁਰੱਦਮਾ ਭਾੜਾ ਮੀ ਰਿਉਰਿ ਰੇਡ ਯਾਦ ਰਿਰਮੀਨਲ ਯਰੋਮੀਜਰ ਦੀਆਂ ਯਾਰਾਵਾਂ 34 ਯਾਦੇ 239 ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਯਕੀਨਾ ਜਾ ਮਰਦਾ ਮੀ। ਵਾਲੈਚ, ਜੇ., ਨੇ ਦੇਖਿਆ- "ਯਾਰਾ 234 ਰਈ ਯਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ "ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ" ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਇਕੱਠੇ ਰੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ, ਯਾਦੇ ਯਮਲ ਵਿੱਚ, ਇਕੱਠੇ ਯਾਦੇ ਰਈ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਮਰਦਾ ਹੈ। ਯਰ ਯਾਮ ਯਾਦੀਨ ਯਾਰਾਵਾਂ ਮੈਰਸਨ 233 ਇੱਕ ਯਾਮ ਨਿਯਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਰਿ ਹਰੇਰ ਵੱਖਰੇ ਯਯਰਾਯ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਚਾਰਜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਯਾਦੇ ਇਹ ਰਿ ਯਾਰਾ 234 ਵਿੱਚ ਦਰਮਾਏ ਰੇਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਰੇ, ਯਜਿਹੇ ਹਰ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਊਰ 'ਤੇ ਮੁਰੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। , 235, 236 ਯਾਦੇ 239, ਮੈਰਸਨ 234 ਤੋਂ 238 ਯਾਯਣੀਆਂ ਸਰਤਾਂ ਯਨੁਮਾਰ ਇਕੱਠੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਰੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਯਾਰਾ 239 ਉਸ ਰੇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਯਾਰਤੀ ਹੋਣ।

(1) ਏ.ਯਾਈ.ਯਾਰ. 1924 ਮਾਰਚ. 316

(2) ਏ.ਯਾਈ.ਯਾਰ. 1921 ਮਾਰਚ. 246

ਦੇਸੀ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਯਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਅਤੇ ਕਈ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਾਰਾ 239 ਤੋਂ ਖਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਯਾਰਾਵਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਿਰਫ ਇਕ ਹੀ ਕੇਸੀ ਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਈ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਯਾਰਾ (239) ਦੀ ਹੋਂਦ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ, ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਖਿਣਾਉਣੀ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਾਨੂੰ ਯਾਰਾ 234 ਵਿੱਚ 'ਇੱਕ ਵਿਯਕਤੀ' ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਈ ਵਿਯਕਤੀ. *

* ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪੁਰਖਿਰਿਆ ਕੇਂਦਰ ਇੱਕ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਯਕਤੀ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਕੇਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਮ ਨਿਯਮ ਦਾ ਅਧਵਾਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੇਸੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ। ਬਿਨਾਂ ਸੱਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਨਰਲ ਕਲੈਜ਼ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਦਾਨ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਕਵਚਨ ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਵਚਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਾਮਲ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉੱਥੇ ਹੈ * * ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਪੁਰਸੰਗ।" ਜੀ.ਡੀ.ਐਮਲਾ, ਏ.ਸੀ.ਜੇ. ਜਨੇਸਰ ਦਾਸ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (1), ਦਲਾਲ, ਜੇ., ਇਕੱਲੇ ਬੈਠੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਯਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਗਬਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਤਿੰਨ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਰਮਾਉਣ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਤਹਿਤ ਮਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਲਾਲ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਾਬ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਯਾਰਾ 234, 235, 236 ਅਤੇ 239 ਆਖਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1929 ਸਾਰੇ. 202

ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਯਾਲੀਵਾਲ v. ਰਾਜ ਜੀ.ਡੀ.ਖੋਮਲਾ, ਏ.ਮੀ.ਜੇ. ਇਸ ਤੱਥ ਲਈ ਕਿ ਯਾਰਾ 239 ਨੂੰ 1923 ਵਿੱਚ ਯੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਯੁਰਾਏ ਫੈਸਲੇ, ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਸਿਓ ਸਰਨ ਲਾਲ (1) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਯਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਲ ਦੀ ਮਿਯਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੀਤੇ ਗਏ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਯਾਰਾ 408 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿੰਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਯਾਰਾ 67, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਅਲਮਾਜ਼ੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਤੇ ਇੱਕੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟਡਥਾਲ, ਜੇ., ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਰਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਦੱਖਿਆ ਗਿਆ- "ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਯਾਰਾ 235, ਯਾਰਾ (1), ਯਾਰਾ 234 ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਮਾਨ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਰੀਤੇ ਗਏ ਮਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਮਲ ਕਰਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਾਰਾ 235, ਯਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਦੂਜੇ ਸਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਯਕਤੀ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਯਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਿੰਨ ਸਮਾਨ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਲੜੀ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਟਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਰੀਤੇ ਗਏ ਮਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੁੱਲ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਖਵਾਦ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਵਿਸਥਾਰ ਯਾਰਾ 234 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਯਾਰਾ 233 ਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਰਲੇ ਹਨ। ਆਰ ਕ੍ਰਿਟ ਬਨਾਮ ਰਿੰਗ ਸਮਰਾਟ (2) ਵਿੱਚ ਕਾਰ, ਜੇ., ਇੱਕ ਵਿਯਕਤੀ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ।

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 32 ਮਾਰਚ. 219

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1925 ਰੰਗ. 198

ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜੁਰਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰਿਸੇ ਹੋਰ ਏ.ਮੀ.- ਯਾਲੀਵਾਲ ਬਨਾਮ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲਾ ਵਿਯਕਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਨੂੰ ਉਰਮਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਜੀ.ਡੀ.ਖੇਮਲਾ, ਏ.ਮੀ.ਜੇ. ਰਾਜ ਤਿੰਨ ਯਥਰਾਯ. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਗੈਰ-ਰਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਫੈਸਲਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਖੇਪ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਰ, ਜੇ., ਨੇ ਖਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਖਹਿਲੇ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਖਹਿਲੇ ਦੇ ਯਥਰਾਯਾਂ ਦਾ ਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਥਰਾਯਾਂ ਨੂੰ ਉਰਮਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰਾਨੂੰਨੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਕਾਲਪਨਿਕ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਟਿੱਖਣੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ । ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਯਥਰਾਯਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਯਕਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਯਥਰਾਯਾਂ ਨੂੰ ਰਮਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਯਕਤੀ ਦਾ ਸੰਕੁਚਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਰਮਨਾਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਯਥਰਾਯਾਂ ਨੂੰ ਰਮਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਕਦ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਯਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣੀ ਸੀ ਛੇ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਸਿਰਫ ਜ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਯੰਜ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਗੈਰ ਰਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਕੀਨਨ ਛੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਚੰਗਾ ਬਨੇ. ਇਸ ਲਈ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਗੈਰਮਨ ਦੀ ਸੰਕੁਚਤ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1949 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਧੀਲਾਂ ਨੰ: 478 ਅਤੇ 479 ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਖੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾੜਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੀ.ਐਚ. ਅਸਟੇਲ ਬਨਾਮ ਟੀ. ਇੰਜੀ. ਟੋਰ (1), ਸਾਇਦ ਹੀ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਖੇਮਲੇ, ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 239(d) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 234 ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚੂਹੜਮਲ ਨਿਰਮਲਦਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (2) ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਿਯਕਤੀਆਂ ਿਖਲਾਫ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ।

(1) ਏ.ਯਾਈ.ਯਾਰ. 1941 ਰੰਗ. 337

(2) ਏ.ਯਾਈ.ਯਾਰ.1938 ਸਿੰਧ 164

ਬੰਬਈ ਆਬਰਾਹੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਆਫੀਮ ਐਕਟ ਦੇ। ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਰਾਜ ਜੀ ਡੀ ਖੋਸਲਾ, ਏ.ਸੀ.ਜੇ. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਰਬਿੰਦਰ ਨਾਥ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਮੁਜ਼ਮਦਾਰ ਵੀ। ਖਾਟੀਆ ਆਰਬਨ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਚੋਂ ਇਕ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਤਹਿਤ ਉਰਮਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਰੱਦਮਾ ਖਰਾਬ ਸੀ ਰਿਉਰਿ ਕੋਡ ਆਫ ਰਿਰਮੀਨਲ ਯਰੋਮੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 239 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਆਖਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਨ। ਯਾਲੀਵਾਲ (1)। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਯਕਰਤੀ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 408, ਭਾਰਤੀ ਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਰ ਹੋਰ ਵਿਯਕਰਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਰਮਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੁਰੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਰੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਰਿਉਰਿ ਧਾਰਾ 239 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 234 ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਖੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਯਰ ਰਿਉਰਿ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 222(2) ਦੇ ਉਧਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਆਧਰਾਧ ਦਾ ਗਠਨ ਰੀਤਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਮਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਰਮਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਰੋਮੀਯਲ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਉਰਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਮੁਰੱਦਮਾ ਮਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਯਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਯਕਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜੁਰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚਾਰਟ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਰੱਦਮਾ ਸਹੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਰਿਉਰਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 239 ਦੇ ਉਧਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਸੂਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਿਯਕਰਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਇਕੱਠੇ ਮੁਰੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਮਲ ਵਿਚ ਧਾਰਾ 411, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਲਈ ਖੱਰਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਧਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 414, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੁਰੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 411, ਤਿੰਨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 414 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਬਾਰੀ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 236 ਅਤੇ 237, ਰਿਰਮੀਨਲ ਯਰੋਮੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1944 ਕੈਲ. 388

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1955 ਮਾਰੇ. 620

ਉਸੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਯਦਾਲਤ ਦੇਸੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਬਿਤ ਤੋਰ 'ਤੇ ਯਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਯਥਰਾਯਾਂ ਲਈ ਖੁਰਦਮੇ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਯਯਿਰਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਯਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਥਾਯਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਿ ਇਸ ਰੋਰਸ ਨੂੰ ਯਥਣਾਉਣ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਬਚਾਯ ਵਿਚ ਸਰਮ ਯਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਾਂ ਦੇ ਸਿਯਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਖੁਰਦਮੇ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਰਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਰਿ ਰੀ ਦੇਸੀ ਨੂੰ ਖਾਮ ਰੇਸ ਵਿੱਚ ਯੇਸ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰਭਰ ਰਰੇਗਾ ਰਿ ਇਹ ਮੈਂਨੂੰ ਜਾਥਦਾ ਹੈ, ਗਲਾਂਰਿ, ਰਿ ਕੁੱਲ ਰਰਮ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਖਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਬਿਤ ਤੋਰ 'ਤੇ ਗਬਨ ਦੇ ਖੁੱਖ ਯਥਰਾਯ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਸੀ ਦੁਯਾਰਾ ਰੀਤੇ ਗਏ ਰਈ ਹੋਰ ਯਥਰਾਯਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਯਨੁਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਯਾਸੇ, ਯਜਿਹੀ ਯਰਰਿਰਿਆ ਯਥਣਾਉਣ ਨਾਲ ਦੇਸੀ ਲਈ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਰਿਉਂਰਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਾ ਮੈਂਰਾ ਯਰਦਾਨ ਰਰਦਾ ਹੈ ਰਿ ਇਸਤਗਾਮਾ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਯਥਰਾਯ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਰਾਰਵਾਈਯਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਯਗਵਾਈ ਰਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਜੁਰਮਾਂ ਲਈ ਦੇਸਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਰੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜਾਯਲੀ ਯਤੇ ਜਾਯਲਮਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਰਲਦਾ ਹੈ ਰਿ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੇਸ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਜਾ ਸਰਦਾ ਹੈ। ਕੇਡ, ਦੇਸ ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ. ਯਜਿਹੇ ਰੇਸਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਖਾਤਰਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਯੱਧਰ 'ਤੇ ਯੱਗੇ ਵਧੇ ਹਨ ਯਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੇਸਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੱਥਾਂ ਯਤੇ ਸਬਿਤੀਯਾਂ ਦੇ ਯਾਧਾਰ 'ਤੇ ਜੱਜਾਂ ਦੁਯਾਰਾ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰ ਯਰਗਟ ਰੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। "ਇਸ ਲਈ, ਇਲਜਾਮ ਯਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਬਖਸੀਸ ਸਿੰਘ ਯਾਲੀਵਾਲ ਉੱਤੇ ਲੱਗੇ ਹਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਖਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ

ਇਸ ਲਈ, ਇਸਤਗਾਮਾ ਖੱਬ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦਾ ਅਖਤਿਆਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਯਾਰਾ 234 ਤੋਂ 239 ਦਾ ਯੂਰਾ ਸਮੂਹ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਬਦ 'ਮੇਯ' ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਮਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਨਿਵੇਰਲਾ ਹੋਵੇ। ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸਲਈ, ਇਸਤਗਾਮਾ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਖਮ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਕੈਮਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਕੀ ਕਿਸੇ ਖਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ Accused ਉਸ ਵਿੱਚ ਖੱਬਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਚਾਰਜ।" ਯਾਲੀਵਾਲ v. ਰਾਜ ਜੀ.ਡੀ.ਖੇਮਲਾ, ਟੇ.ਮੀ.ਜੇ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਯਾਰਾ 234 ਤੋਂ 239 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਨਿਵੇਰਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਲਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਘਰ ਉਸ ਕੇਸ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੁਲਜ਼ਮ ਸੀ। ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਯਾਰਾ 409 ਤਹਿਤ ਇਕ ਦੋਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ ਉਸੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ। ਦਰਅਸਲ, ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਜਿਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਘਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਿਯਮ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿਚ ਸੀ ਅਤੇ ਖੁਦ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕਿ ਸਾਂਝੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਧਰਿਲਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਯੋਧਾਯਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜੁਰਮ ਵੱਖਰੇ ਸਨ। ਉਹ ਇੱਕੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸਨ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ

ਜਾਂਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਸਬੂਤ ਖੁੜ- ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਲੋਟ ਕਰਨ ਦਾ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ ਯਾਲੀਵਾਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਾਸਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਅੰਤਰ ਦੇ ਬੰਦੂ ਹਨ।- ਰਾਜ ਏ.ਸੀ.ਜੇ. ਜੀ ਡੀ ਖੋਸਲਾ, (a) ਉੜੀਸਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੁਲਜ਼ਮ ਸੀ; (ਬੀ) ਸਾਰੇ ਖਰਚੇ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ; ਜਾਂਤੇ (c) ਦੇਸ਼ ਇੰਨੇ ਮਿਲਾਏ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਸਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਸੁਖਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਰਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕੇਸ ਮੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਰਮਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਲੀ (ਵਿਲੀਅਮ) ਮਲਾਨੇ ਬਨਾਮ ਮੈਂਬਰ ਯਰਕੇਸ (1), ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਉਭਰਿਆ। ਇੱਕ ਭਰਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ, ਜਿਸਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਦਾ ਕੇਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਬੂਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਭਰਾ ਨੇ ਘਾਤਕ ਸੱਟ ਖਾਧੀ ਸੀ। ਉਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 302 ਸਰਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਗਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਜਾਂਤੇ ਸੁਖਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਲਪਕ ਕੇਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਭੁੱਲ ਇੱਕ ਗੈਰ- ਰਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੁਖਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ

(1) (1955) 2 ਜੈਮ.ਸੀ.ਯਾਰ. 1140

ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੇ ਰਿਹਾ ਰਿ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਈ ਨੁਰਸ ਮੀ ਖਰ ਇਹ ਡੀ-ਯਾਲੀਵਾਲ ਬਨਾਮ ਮਟੇਟ ਇਫੈਰਟ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬੇਨਿਯਮੀ ਮੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਰੱਦਮੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਰੋਈ ਯਮਰ ਨਹੀਂ ਥਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਰਬੂਤਾ ਦਾ ਖਾਲਣ ਰਰਦੇ ਗਨ-

"ਮਾਡੀ ਗਏ ਵਿੱਚ, ਮੈਰਸਨ 225, 226, 227, 228, 535 ਅਤੇ 537 ਜਵਾਬ ਯੇਸ ਰਰਦੇ ਗਨ ਅਤੇ ਉਹ ਯਾਰਾ 233 ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਹਰ ਰਿਸਮ ਦੀ ਵਿਦਾਇਗੀ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਾਰਤ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਗਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰੇਰ ਯਥਰਾਯ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਚਾਰਜ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਯਾਰਾ 237 ਹੀ ਹੈ। ਯਾਰਾ 236 ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਯਾਰਾ 236 ਵਿਚ ਦਰਜ ਰੇਮਾਂ ਵਿਚ ਰਈ ਦੋਸ਼ ਇਕੱਠੇ ਰੀਤੇ ਜਾ ਸਰਦੇ ਗਨ ਅਤੇ ਇਕ ਜਾਂ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਰੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਗਨ, ਫਿਰ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਥਰਾਯਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾ ਸਰਦੇ ਗਨ। ਖਰ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗਵਾਂ ਯਾਰਾਵਾਂ 225, 226, 227 228, 535, ਅਤੇ 537 ਵਿੱਚ ਰਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਦਰਮਾਏ ਖੱਬਥਾਤ ਬਾਰੇ ਉਦਰਗਾਈਡਿੰਗ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਰੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਗਨ। ਯਾਰਾ 237 ਦੁਆਰਾ ਰਵਰ ਰੀਤੇ ਗਏ ਰੇਮਾਂ ਵਿੱਚ ਘੋਰ ਯੁਰਵ-ਨਿਯਮ ਸਾਬਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਯਾਮੇ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਜਾ ਸਰਦਾ ਰਿਉਰਿ ਇਹ ਖੱਬਥਾਤ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਰਰਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਰੇਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੇ ਜਿੱਥੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਯਥੀਨ ਰੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।" ਜੀ.ਡੀ.ਖੋਮਲਾ, ਏ.ਮੀ.ਜੇ. ਯੈਡ- ਬੋਸ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਰੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਫਿਰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਮਹੱਤਵਯੁਰਨ ਗੱਲ ਦੋਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਯਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਖਰ ਅਜਿਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸਨ। ਜੇਰਰ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਾਲ ਖੱਬਥਾਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਯਾਰਾਵਾਂ

ਯਾਲੀਵਾਲ ਰਾਜ ਜੀ.ਡੀ.ਖੋਸਲਾ, ਏ.ਸੀ.ਜੇ. ਯਾਰਾ 537 ਨੂੰ ਗੈਰ-ਰਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਠੀਕ ਰਹਿਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵੀ ਰੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਰਤੀ ਰਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਰਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਖਰਬੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇੱਕ ਗੈਰ- ਨੂੰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਯਾਰਾ 537, ਫੌਜਦਾਰੀ ਖਰਬੁੱਖ ਰੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਰੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਰਸਨ 239 (ਬੀ) ਕਿਸੇ ਮੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਉਰਮਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਵਿਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜੁਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗੀਆਂ ਦਾ ਗੁੰਮਰਾਹਬੁਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਖੱਬੇਪਾਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਹਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸਤਗਾਮਾ ਖੱਬੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਨ। ਦੋ ਅਜਮਾਇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਬੰਧਤ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਰੇਸ ਵਿੱਚ ਉਰਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਖੁਰਾ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਤੇ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਰੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਆਖਣੇ ਆਖ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਮਾਨ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਖਰਬੁੱਖ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਲੰਬਕਾ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗੁਣਾ ਰੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰੋਡ, ਫਿਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਲਤ ਰੰਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਖੱਬੇਪਾਤ ਹੋਇਆ। ਹਰੇਕ ਰੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਯਾਰਾ 239 (ਬੀ) ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਯਾਰਾ 535, ਅਧਿਕਾਰੀ ਖਰਬੁੱਖ ਰੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਰਾਨੂੰਨੀ ਵਿਲਾਜ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਰਾਹਨ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਖਾੜੇ ਸਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਹੈਂਡਰਸਨ ਦੀਆਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਰਹਿੰਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੇ ਰੇਸ ਵਿੱਚ ਰੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਯੈਂਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਾਮੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਮੁੜ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਰਿਉਰਿ

ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਆਖੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਖਹਿਲਾਂ ਹੀ ਯਾਲੀਵਾਲ ਬਨਾਮ ਲੰਮੀ ਖੁਰਦਮੇ ਦਾ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਕਈ ਸਾਲ ਖਹਿਲਾਂ ਸੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵਿਖੇ ਬਰਖਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਰਮਾਂ ਨੂੰ ਸੰਮਿਲਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਖੜਾਕ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਆਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਥੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਖੁੜ ਖੁਰਦਮੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੁਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਲ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਗਰੇਟ ਬਿਰਟੇਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਹੁਣ ਲੱਭੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਜ਼ਿੰਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੀ ਡੀ ਖੋਸਲਾ ਏ.ਸੀ.ਜੇ. ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰੋਂ ਆਖੀਲਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਖੀਲਕਰਤਾ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਯਾਲੀਵਾਲ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 1954 ਦੀਆਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਐਕਟਾਂ ਨੰ. 490, 491, 492 ਅਤੇ 493 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਮਰਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਖੁਰਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਖਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੌਰ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਗਾਰ ਅਤੇ ਆਯਿਰਾਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਖਰਬਾਇਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜਮਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

ਟਰਾਂਸਲੇਟਰ